

Álruhás

Álruhás királyfiakról már biztosan hallottál. És fordítva? Hogy valakinek a királyi palástja legyen az álruhája? A Bibliában olvashatsz egy ilyen történetet. Igaz, nem királyfirol, hanem királynőről szól.

A zsidók egykor fogságban éltek a perzsa Ahasvérus király birodalmában. A zsidó lányok messze földön híresek voltak szépségükről. De a legszebb közöttük Hadassa volt. Hadassa anyukája és apukája korán meghalt. Az árva kislányt az unokabátyja, Mordokáj fogadta örökbe, és nevelte fel. Mint minden zsidó kisgyerek, Hadassa is sokat hallott Istenről. Tudott a parancsairól, a csodáiról, népe történetéről.

Egy szép napon a király katonái bejárták az egész birodalmat. Szépségversenyt hirdettek. És a verseny nyertesére a királynői trón várta! Hadassát is elvitték a katonák, mivel nagyon szép volt. A gyámija, Mordokáj megtiltotta neki, hogy bárkinek is megmondja a királyi udvarban, hogy zsidó. Még a saját nevét sem használhatta, csak azt, ahogyan a perzsák szólították: Eszter. Hadassa megbízott Mordokájban, és szót fogadott.

A királyi udvarban egy évig csak szépítették a lányokat. Volt is kacagás, fecscegés a sok királynőjelölt között! Eszter pedig nem mondhatta meg, hogy zsidó. De nem is hazudhatott, hiszen azt Isten nem engedi. Bizony nem lehetett könnyű Mordokájnak szót fogadni!

Eszter valóban gyönyörű volt. Így nem csoda, hogy a király öt választotta párjának. Eszter lett a királyné! De Mordokáj kérése mit sem változott:

– Ne mond el senkinek, melyik népből vagy!

Bizony, még a saját férjének, a királynak sem mondhatta el, hogy ő zsidó! Néhány év múlva egy gonosz ember, Hámán került magas rangba Ahasvérus király udvarában. Gyűlölte a zsidókat. És tudod, miért? Mert Mordokáj nem volt halandó meghajolni, sőt leborulni előtte. Mordokáj hitt Istentben, és csak őelőtte akart leborulni.

Hámán elhatározta az összes zsidó elpusztítását. Kegyetlen, ravasz tervet eszelt ki. Ehhez megkapta a király jóváhagyását is!

Királynő

Az egész birodalomban kihirdették, hogy egy bizonyos napon az összes zsidót meg kell ölni. Hiába futának a birodalom egyik végéből a másikba. Hiába menekültek egyik városból a másikba! Mindegy, hogy kicsi vagy nagy, férfi vagy nő, idős vagy gyerek: a törvény szerint azon a napon minden zsidóra halál várt.

Lett is pánik a zsidók között! Mindenki sírt, zokogott. Eszter azonban minderről semmit sem tudott. Boldogan élt a palotában, mint aki nem zsidó. Mordokáj üzenete meg neki a szörnyű hírt. És az üzenet mellett rögtön jött a kérés: „Akadályozd meg ezt a pusztítást, kérj számunkra kegyelmet a királytól!”

Igen ám, de a király nem tudta, hogy Eszter zsidó. Mint ahogy a gonosz Hámán sem. Nem állhatott csak úgy egyszerűen oda a király elé a kéréssel, hogy kegyelmezzen a népének. Inkább vendégségbe hívta a királyt és a gonosz Hámánt. A lakoma végén a király így szólt Eszterhez:

– Kérj tőlem, amit csak akarsz!

De Eszter nem kért mást, minthogy vele vacsorázzon másnap is a király és Hámán.

Ám ezen a második lakomán már elmondta, ami a szívét nyomta:

– Kegyelmez, királyom, a népemnek és nekem!

A király elképedve nézett szeretett feleségére:

– Ki merné bántani téged? Ki merné bántani az én királynőm népét?

Eszter Hámánra mutatott. A király ekkor értette csak meg, mit jelent számára is Hámán gonosz terve. S egyszerre minden megváltozott!

Hámánt a király kivégeztette, a zsidók pedig megmenekültek. Eszter királyné, Mordokáj és az egész nép megünnepelte a szabadítást. Sót, azóta is, minden évben megünneplik a zsidók, mind a mai napig. Pedig csaknem 2500 év telt el azóta...

ISTEN ÜZENETE:
„Örüljetek az örülőkkel, a sírjatok a sírokkal!”

Róma 12,15